ПРОЛЕТАРЕБО ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘᲐ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

№ 78 (20119) ᲙᲕᲘᲠᲐ, 3 Ა�პᲠᲘᲚᲘ, 1988 ᲬᲚᲘ. ◆ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

ᲒᲣᲨᲘᲜ, ᲓᲦᲔᲡ, ᲮᲕᲐᲚ

ᲤᲐᲥᲢᲘ ■ ᲛᲝᲕᲚᲔᲜᲐ ■ ᲙᲝᲛᲔᲜᲢᲐᲠᲘ

ᲨᲐᲑᲐᲗᲝᲑᲐ ᲒᲕᲘᲗᲛᲝᲜᲡ

ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ დედაქალაქის საწარმოებში ფართოდ ემზადებიან ლენინური კომუნისტური შაბათობისათვის. 16 აპრილ ქალაქის მრავალი შრომითი კოლექტივი აპირებს წლის დამდეგიდან დაზოგული ნედლეულითა და მასალებით, სათბობ-ენერგეტიკული რესურსებით იმუშაოს.

* * *

მეოთხედ მილიონ მანეთისაზე მეტ პროდუქციას გამოუშვებს 16 აპრილს თბილისის საწარმოო გაერთიანება „ელმავალმშენებელი". ამ მოცულობის მნიშვნელოვან ნაწილს შეადგენს სახალხო მეურნეობის საქმოსელი. შაბათობაში მონაწილეობას მიიღებს დაახლოებით ხუთი ათასი ელმავალმშენებელი. მათი უმრავლესობა იშრომებს უშუალოდ სამუშაო ადგილებზე.

გაერთიანების კოლექტივი ვარაუდობს, რომ შაბათობის ფონდში გადარიცხავს 6 ათას მანეთს.

* * *

„ს" ინდექსიანი ხუთი სახეობის ქსოველი ათთვისეს წლის დამდეგიდან თბილისის ქამოელ-მაუდის კომბინატს „საბჭოთა საქართველოს" მშრომელებმა. მათი პროდუქცია მოამზადებენ მოთხოვნით სარგებლობს. კოლექტივმა იცის, რომ ეკმამის გადაჭარბებით გამოშეშებული პროდუქცია გაუსაღებელი არ დარჩება, ამიტომ ლენინური კომუნისტური შაბათობის დღეს მან გადაწყვეტა იმუშაოს გრაფიკის გასწრებით, გამოუშვას ოთხი ათას მეტრზე მეტი ქსო�eული, რომლის ყოველ მეორე მეტრი დაკალების გადაჭარბებით იქნება წარმოებული.

დაგეგმილია შაბათობის ფონდში გადარიცხონ სამი ათასი მანეთი.

* * *

თბილისის ტელევიზორის ქარხნის „ეკრანის" ათას ხუთასზე მეტი მუშაკი მიიღებს მონაწილეობას შაბათობაში. ამ დღეს ისინი გამოუშვებენ თითქმის 60 ათასი მანეთის რიგულ ტელევიზორს. 16 აპრილ კოლექტივი აპირებს დაამთავროს მე-19 საკავშირო პარტიული კონფერენციის აღსანიშნავად ნაკისრი სოციალისტურ ვალდებულებათა პუნქტების უმრავლესობა.

რესპუბლიკის გაანახლების მაჯისცემა

საქართველოს სსრ მეთერთმეტე მოწვევის უმაღლესი საბჭოს მერვე სესია

ᲒᲐᲠᲔᲥᲐᲪᲜᲐ სულ უფრო აქტიურად იჭრება საბჭოთა საქართველოს ცხოვრებაში. რესპუბლიკის მშრომელები, ისევე როგორც ყველა საბჭოთა ადამიანი, მხურვალედ უჭერენ მხარს ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების დაჩქარებისათვის პარტიის კურსს, პრაქტიკულად ხორცს ასხმენენ განახლების იდეებს, მთელ თავიანთ მეცადინეობას ახმარენ საზოგადოებრივი ცხოვრების დემოკრატიზაციასა და რადიკალური ეკონომიკური რეფორმის განხორციელებას ადამიანთა კეთილდღეობის შემდგომი გაუჯობესებისათვის.

პარტიის XXVII ყრილობის მიერ შემუშავებული და სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მომდევნო პლენუმების მიერ განვითარებული გარდაქმნის პოლიტიკის რეალიზაციაში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ყველა დონის სახალხო დეპუტატთა საბჭოების, მათი აღმასრულებელი ორგანოების როლისა და პასუხისმგებლობის გაძლიერებას, სწორედ მათ, რომლებიც ბევრად განსაზღვრავენ ცვლილებების ტემპს, სრულად უნდა გამოიყენონ თავიანთი უფლებები და შესაძლებლობანი ეკონომიკის მართვის ორგანიზაციული სტრუქტურების სრულყოფისათვის. საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატები თავიანთ მერვე სესიაზე, რომელიც 2 აპრილს გაიმართა რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს სხდომათა დარბაზში, შეიკრიბნენ მტკიცე გადაწყვეტილებით, რომ განახორციელონ სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ სსრ კავშირის კანონში ჩამოყალიბებული პრინციპები, უზრუნველყონ ფართო მასშტაბის ლონისძიებანი, რათა რესპუბლიკის მთელ სახალხო მეურნეობა მოამზადონ სრულ სამეურნეო ანგარიშსა და თვითდაფინანსებაზე გადასვლისათვის. სესიის მუშაობაში მონაწილეობდნენ ისინიც, ვინც დანიშნულებულია განსახილველი საკითხებით და გამოეხმაურა პრესაში „გამოქვეყნებულ მიწვევას.

მთავმჯდომარის მაგიდას უსხედან საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ი. ბ. აბაშიძე**, თავმჯდომარის მოადგილეები — დეპუტატები **ნ. ი. ლაღიძე, ა. ქ. ღაღიაშვილი, ბ. ბ. ტეხოვი.**

მთავრობის ლოჟიაში არიან ამხანაგები **ჯ. ი. პატიაშვილი, ვ. ი. ალავიძე, ᲗᲐᲛᲐᲖᲘ ᲒᲘᲠᲩᲘᲐ, ᲒᲘᲠᲩᲘᲐ

საქართველოს სსრ სახალხო მეურნეობის მართვის გენერალური სქემის პროექტის შესახებ

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის დეპუტატ ო. ე. ჩერქეზიას მოხსენება

ამხანაგო დეპუტატებო!

პარტიის მიერ წამოყენებულმა დაჩქარების კონცეფციამ, მშრომელთა სოციალური ინტერესების ამაღლებამ მოითხოვეს სამეურნეო მექანიზმის შესაბამისი გარდაქმნა, მისი ზუსტი ორიენტაცია დემოკრატიულ საწყისებზე, რამაც ხორცი შეისხა საკავშირო ცენტრალური კომიტეტის 1987 წლის ივნისის პლენუმის გადაწყვეტილებებსა და სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) თაობაზე მიღებულ კანონში. ეკონომიკური მართვის ასეთი ძირეული რეფორმა ობიექტურ აუცილებლობად იქცა.

ეს რეფორმა ძირითადად განპირობებულია ახალი ამოცანების მასშტაბურობით, რომლებიც ეკონომიკის მართვის სტილისა და მეთოდების მოძველებული არსებული პროკურუტეტს სრულიად ვერ თავსებდნან.

ორგანიზაციული სტრუქტურა, როგორც იცით, ბევრად განსაზღვრავს სამეურნეო სისტემების ხელმძღვანელობისა და ფუნქციონირების სპეციალურ შედეგებს. სწორედ ამიტომ, როგორც ეს ამხანაგმა მ. ს. გორბაჩოვმა აღნიშნა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ივნისის პლენუმზე, როცა სამეურნეო მექანიზმს ეცვლით და მეურნეობრიობის ახალ მეთოდებზე გადადგებიართ, საფუძვლიანად უნდა მოვკიდოთ ხელი და სრულყოფთ ორგანიზაციული სტრუქტურები. მით უმეტეს, რომ რამდენიმე ათწლეულის წინათ შექმნილი მართვის ახლანდელი სტრუქტურა აშკარად მოძველდა, საგრძნობლად ჩამორჩა საწარმოო ძალების და წარმოებითი ურთიერთობის განვითარების ტემპს.

ამას მოწმობს თუნდაც ჩვენი რესპუბლიკის სამეურნეო ცხოვრება. დღეს საქართველოს სამეთოთა სოციალისტური რესპუბლიკა სამ ავტონომიურ ფორმირებას, 68 ადმინისტრაციულ რაიონსა და 61 ქალაქს ითვლის. ამ ბოლო 15 წლის მანძილზე ჩვენთან ადმინისტრაციული სტრუქტურა არ შეცვლილა. ამავე დროს, სოკოთბილისი ეზრდებოდა სამეხსტოროებს, უწყებებს, რესპუბლიკური დონის მართვის სხვადასხვა რგოლის რიცხვი და ამ ორგანიზაციებ მომუშავე სპეციალისტთა რაოდენობა.

საკმარისია თქვენს, რომ თუ 1975 წელს საქართველოს სსრ რესპუბლიკაში ფუნქციონირებდა 96 ასეთი ორგანო, 1985 წლისათვის მათმა რაოდენობამ 125 ერთეულს მიაღწია. რაც შეეხება ადმინისტრაციულ-სამმართველო პერსონალის რაოდენობას, ამ პერიოდში იგი 87 ათასით გაიზარდა და 302 ათასზე მეტი კაცი შეადგინა. ადმინისტრაციულ-სამმართველო აპარატის ერთ მუშაკზე მთლიანად რესპუბლიკაში მოდიოდა დაახლოებით 7 მუშა, ხოლო სამინისტროებსა და უწყებებზე — გაცილებით ნაკლები მართვის ობიექტები — საქმედაწყებო სფერში და ორგანიზაცია, ვიდრე საშუალოდ ქვეყანაში.

ობიექტურობისათვის. უნდა ითქვას, რომ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და რესპუბლიკის მთავრობამ უკანასკნელ წლებში გარკვეული ღონისძიებანი განახორციელეს ხელმძღვანელი ორგანოების ოპერატიულობის გაზრდის, უწყვეტობის დაძლევის, დარგობრივი და ტერიტორიული ინტერესების უკეთ შეხამებისათვის.

ამ თვალსაზრისით, უწინარეს ყოვლისა, უნდა გავიხსენოთ ამაზონ ცნობილი ექსპერიმენტი, ფოთის გამოცდილება და, რა თქმა უნდა, აგროსამრეწველო კომბინატების მართვის ინტეგრაცია რესპუბლიკის დონეზე.

უნდა აღვნიშნოთ, რომ უკვე სასოფლო-სამეურნეო წარმოების სახელმწიფო კომიტეტის შექმნამ, რომელიც ახლანდელი სახაგრომრეწველო წინამორბედი გახდა, ამ სისტემაში მართვის აპარატი უკვე 20 პროცენტით შემცირდა. მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ამ ღონისძიებებმაც არ მოგვცა საშუალება თავიდან აგვეცილებინა ხელმძღვანელობის ადმინისტრაციულ-მბრძანებლური მეთოდები. ამაზე მეტიჩრეტყველურად მოწმობს სტატისტიკა. მარშინ მარტო სახაგრომრეწველო სახეთი, სხვა სამინისტროებსა და უწყებებზე რომ არაფერი ვთქვათ, გამოიცა რვა ათასზე მეტი ბრძანება, დაიგზავნა 60 ათასამდე წერილი, ინსტრუქცია და რეკომენდაცია. მეურნეობრიობის საბოლოო შედეგები კი, მოგეხსენებათ, არც ისე სახარბიელია.

საერთოდ კი ჩვენ შევძელით მიმდინარე წლის იანვრისათვის უმტკივნეულოდ თითქმის მესამედამდე შეგვმცირებინა რესპუბლიკაში მართვის ორგანოების რიცხვი. მაგრამ მთლიანი სისტემის შექმნა და სრული უკუგების მიღება მაინც ვერ შევძელით.

ვერ შევძელით, როგორც ეს დღეს ჩანს, პირველ რიგში, იმიტომ, რომ ეკონომიკის მართვის ძარღვქმნის ცდები არ იყო განმტკიცებული შესაბამისი ცვლილებებით საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში, სოციალურ ურთიერთობებსა და სულიერ-იდეოლოგიურ სფეროში.

მეორე, რესპუბლიკურმა ორგანოებმა, მიუხედავად ჩვენი ძალისმხვევისა, ხელი არ აიღიან ეკონომიკის მართვის წინანდელ მეთოდებზე, საქმედაწყებო საწარმოებსა და ორგანიზაციებს წვრილშან მეურვეობაზე.

მეტსაც გეტყვით. მდგომარეობას ამწვავებს ისიც, რომ ახალი სამეურნეო მექანიზმის ამოქმედების, და რაც მთავარია, სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ კანონის ძალაში შესვლის მიუხედავად, სამინისტროები და უწყებები, ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოებიც კი, უმმრავლეს შემთხვევაში სამეურნეო ანგარიშის პრინციპების საფრი განვითარების უმნიშვნელოვანესი მიმართულებების შესაბამისად შეიქმნას მთელი რიგი ახალი სამინისტროები და სახელმწიფო კომიტეტები, რომლებიც ახალ ფუნქციურ საფუძველზე ჩაუდგებიან სათავეში ერთიგვაროვან დარგებს.

მიზნად ვისახავთ უზრუნველვყოთ მართვის ორრგოლიან სისტემაზე გადასვლა, შუალედური რგოლების ლიკვიდაცია, ავამაღლოთ მართვის კონკურენტიანის დონე სახელმწიფო საწარმოო გაერთიანებების შექმნის ხარჯზე და, მომმართველის ინტერესებიდან გამომდინარე, ხელი შევუწყოთ წარმოების ოპერატიულ გარდაქმნას.

გენერალური სქემის პროექტში გათვალისწინებულია გარდაქმნის მეორე ეტაპის ყველა თავისებურება: საზოგადოებრივი წარმოების საერთო-საკავშირო სპეციალიზაციის მიმართულებანი, დემოგრაფიული, ბუნებრივ-კლიმატური პირობები, წყლისა და მიწის რესურსები, ეროვნული ინტერესები.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს სესიაზე წარმოდგენილი გენერალური სქემის პროექტით ნავარაუდევია გაუქმდეს 10 სამინისტრო და 3 სახელმწიფო კომიტეტი, აგრეთვე საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული 4 მთავარი სამართველო.

ამასთანავე იქმნება მართვის თვისებრივად ახალი ორგანოები, რომლებსაც აკისრიათ კომპლექსური, მონათესავე დარგების ხელმძღვანელობის ფუნქციები.

საწარმოო სფეროში დასახულია მსგავსი სახალხო-სამეურნეო კომპლექსების მართვის ორგანიზაციის ახალ ფორმაზე გადასვლა. ამ პროგრესული სტრუქტურის დანერგვა საშუალებს მოგვცემს პირველად ერგოლის ოზიეტების რაოდენობა შევამციროთ 770 ერთეულით და მნიშვნელოვნად გავამარტივოთ ეკონომიკის მართვის სისტემა.

ამავე დროს რესპუბლიკურ დონეზე ახალი მმართველობითი აპარატის მუშაობა უზრუნველყოფს დარგების შეზონისწორებულ პერსპექტივად განვითარებას.

გაუზვიადებლად შეიძლება ითქვას, რომ უკვე რამდენიმე ხუთწლეულია რესპუბლიკის სახალხო-სამეურნეო კომპლექსისათვის აქლევეთის ქუსლი კაპიტალური მშენებლობა.

რესპუბლიკაში დეფიციათვის ფაქტობრივად ხუთი საშენებელო სამინისტრო და უწყებაა, რომლებშიც შედის 63 ტრესტი და მათთან გათანაბრებული საშენებელო ორგანიზაციები. ამასთან, ზოგიერთი ტრესტის დაბეგრივთ მეორე კატეგორიის დონესაც კი ვერ აღწევს.

ამავე დროს ამოცანები, რომლებიც მიმდინარე ხუთწლედში დგას რესპუბლიკის წინაშე, კაპიტალური მშენებლობის დარგში, ფრიად რთული და დაძაბული და მართვის მოქმედი მოდელის ფუნქციონირების პირობებში — პრაქტიკულად გადაუწყვეტელი.

ამ ფრიად რთული პრობლემების გადასაჭრელად გენერალური სქემის პროექტით დასახულია საქართველოს სსრ საშენებლო კომიტეტის შექმნა, რომელიც გააერთიანებს ახლანდელ მშენებლობისა და საშენებლო მასალების სამრეწველო სამინისტროებს, საქაგრომშენს, მშენებლობის საქმეთა სახელმწიფო კომიტეტს და რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ კაპიტალური მშენებლობის მთავარ სამმართველოს, აგრეთვე საქმთავარმონტაჟსპეცმშენს. ამასთან ეს უკანასკნელი კვლავ დაექვემდებარება სსრ კავშირის სამონტაჟო და სპეციალურ სამშენებლო სამუშაოთა სამინისტროს.

ჩვენ ყველამ კარგად ვიცით ჩვენი ავტოტრანსპორტის მტკივნეული პრობლემები. ვიცით, თუ რა საჭიროა მდგომარეობაზია 12 ათასი კილომეტრი საავტომობილო გზა, რომელიც სერიოზულ შეკეთებას მოითხოვს. ალარაფერს ვამბობ იმაზე, რომ ერთმანეთისადმი პრეტენზიები აქვთ ავტოტრანსპორტელებს და საგზაო მშენებლებს. თუმცა ორივე სამინისტრო თანაბრად აგებს პასუხს ამ გადაუჭრელი პრობლემებისათვის, რომელთა გამოც რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობა და მშრომელები ყოველწლიურად დიდ მატერიალურ და მორალურ ზარალს განიცდიან.

ვფიქრობთ, ამ სამინისტროთა წინაშე მდგომი პრობლემების ლაბორნთიდან გამოსავალი გზის პოვნა შეუძლია მხოლოდ ისეთ მეურნეს, რომელიც ამოკრძალულს სრული სპეციურნეო ანგარიშის, თვითდაფინანსებისა და თვითაბალანსებულობის მძლავრ ბერკეტებს. აქედან გამომდინარე, წინადადება შემოგვაქვს ავტოსატრანსპორტო და საავტომობილო გზების სამინისტროთა ბაზაზე შეიქმნას ავტოტრანსპორტისა და საავტომობილო გზების სამინისტრო.

ამავე აზრით ეხელმძღვანელობდთ, როცა განვიზრახეთ შეგვექმნა ერთიანი რესპუბლიკური ორგანო — საქართველოს სსრ სათბობის სახგაზსის და სახნავთბპროდუქტების შერწყმის საფუძველზე. ბევრი დაუყოვნებლივ გადასაჭრელი პრობლემა დაგვიგროდა გარეშის დაცვის, საქართველოს ბუნებრივ სიმდიდრეთა ექსპლოატაციისა და კვლევწარმოების სფეროში. ამასთან დაკავშირებით შემოგვაქვს წინადადება შეიქმნას გარეშოსა და ტყის დაცვის ერთიანი საკავშირო-რესპუბლიკური სახელმწიფო კომიტეტი და ამავე დროს გაუქმდეს ბუნების დაცვის რესპუბლიკური კომიტეტი და საქართველოს სსრ სატყეო მეურნეობის სამინისტრო.

ახალ რესპუბლიკურ ორგანოს ფართო უფლებამოსილებანი ენიჭება, რადგან უქმდება გარეშოს დაცვის ამჟამად მოქმედი ქვეგაწყოფები ყველა უწყებაში. გადაეცემა ტყეთ მეურნეობის სამინისტროს ხე-ტყის საქმეთა ლიკვიდაციის გათვალისწინებული ფუნქციები. ამ ფუნქციებ „სატყეთმრეწველო“ „ტყეთმრეწველ“ ხე-ტყისა და ხის დამუშავებელი მრეწველობის სამინისტროს ნაცვლად იქმნება.

ვფიქრობთ, ამ წინადადების რეალიზაცია შესაძლებლობას მოგვცემს გავაერთიანოთ ბუნების დაცვის დაქსაქსული სამსახურები, უფრო მიზანმიმართულად, ფუნქციების დუბლირების და უმეძნილი პარალელურობის გარეშე, კომპლექსურად ვაწარმოოთ ბუნებისა და ტყის დაცვის სამუშაოები. ხე-ტყის დამზადების ფუნქციებისაგან განთავისუფლებულ სატყეო მეურნეობა კი ძირითადად იზრუნებს სხვა ეკონომიკური ფუნქციების გაძლიერებაზე. ტყის რესურსების კვლაფრამდისა და დაცვაზე, მათს რაციონალურ გამოყენებაზე. ამასთან, ბუნებრივია, უფრო გულდასმით და უფრო დღეებით გააკონტროლებს ტყით სარგებლობის საკითხებს.

დიდი მნიშვნელობა აქვს მასაც, რომ სკკპ ცენტრალური კომიტეტისა და სსრკ მინისტრთა საბჭოს დადგენილების შესაბამისად ამ ორგანოს ეკისრება საბეურნეო დანიშნულებისათვის მიწების გამოყოფა და მიწათსარგებლობის საკითხების გადაწყვეტა.

სახალხო-სამეურნეო კომპლექსის მართვის სისტემების სრულყოფის ასპექტში რომ განვიხილავთ, საჭიროდ მიმაჩნია თქვენი ყურადღება მივაპყრო საქართველოს სსრ სახელმწიფო აგროსამეურნეო კომიტეტისა და მისი ქვეგანაყოფების სტრუქტურის შემდგომ მოწესრიგების დიდ ღონისძიებებს.

რასაკვირველია, დიდი მნიშვნელობა აქვს იმასაც, რომ ამ ღონისძიებათა რეალიზაციამ უნდა განაპირობოს სამეურნეო ანგარიშისა და მართვის ეკონომიკური მეთოდების პრინციპებზე სანაგრომრეწველო სისტემის საწარმოთა და ორგანიზაციათა გადაყვანა სამეურნეობათაშორისო კოოპერირებისა და აგროსამრეწველო ინტეგრაციის პრინციპებს ეკითხებიან.

გარდაქმნილ მობილი სიახლენი ძალას იკრებს. მახარაძისა და ლენინაშუთის რაიონებში უკვე შეიქმნა და ფუნქციონირებს აგროფირმა „ლატენები“ და „ალეთი“, მეჩაიეთის დარგის აგროკომბინატები ქობულეთის, ოჩამჩირის, ზუგდიდის, მახარაძისა და ხობის რაიონებში. ამასთანავე რესპუბლიკაში მიმდინარეობს „რამენსკოეს“ ტიპის აგროკომბინატების ჯიშთასანაშენ საქმის საწარმოო-სამეცნიერო გაერთიანების შექმნის ინტენსიური პროცესი.

გარკვეული სტრუქტურული ცვლილებები მოხდება მთის რაიონების აგროკომპლექსების ხელმძღვანელობაშიც. ამ გათვალისწინებულია მეურნეობათა დიდი უმრავლესობის გადაყვანა ოჯახური იჯარის პრინციპით მუშაობაზე, რაც, ბუნებრივია, მკვეთრად შეამცირებს სამმართველო აპარატს როგორც ძირეულ, ისე რაიონულ რგოლებში.

სახაგრომრეწვის სისტემაში წარმოების სპეციალიზაციისა და ფონცენტრაციის გაღრმავების, მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დანერგვის დაჩქარებისათვის, მეგობლეობისა და მეკატოფლეობის, სასოფლო-სამეურნეო სამეშაოთა შექმნიზაციის სამეცნიერო-საწარმოო, აგრეთვე სპეციალიზებული რესპუბლიკური საწარმოო გაერთიანებების (საქაგრომრეწვმშენი, საქწყალეკსპლოატაცია, საქაგრომომარაგება) განვითარებასთან ერთად დასახულია შეიქმნას რძის, ფალაკოპოლი გამამხეველი სამეურნეობა და მინერალური წყლების წარმოებისა და გადამუშავების, ჩაის დაფასოების სახელმწიფო საწარმოო გაერთიანებები.

დასახულია ცვლილებები რესპუბლიკის თვალსაზრისით. ამ გათვალისწინებულია გაუქმდეს საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული თეგნის მეურნეობის სამმართველო და ამ საწარმოების ბაზაზე შეიქმნას სსრ კავშირის თეგნის მეურნეობის სამინისტროს საწარმოო გაერთიანება.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1988 წლის თებერვლის პლენუმმა ჩვენი ყურადღება გაამახვილა სახალხო განათლებაში ორგანიზაციული დაბრკოლებების ოკეანეთის აუცილებლობაზე. პლენუმმა მოითხოვა განათლების მოხალვლობისა და უწყვეტობის პრინციპების თანამიმდევრული განხორციელება, საკადრო პოტენციალის, მატერიალური ბაზის რაციონალური გამოყენება, სასწავლო პროცესის ტექნიკური განახლებისა დაჩქარება, პროფორიენტაციის სახელმწიფო სამსახურის გაფართოება. როგორც ცნობილია, უკვე შეიქმნა სსრ კავშირის სახალხო განათლების სახელმწიფო კომიტეტი.

ვფიქრობ, ეხადია, რომ ჩვენს რესპუბლიკაში ამ პრობლემური საკითხების გადაწყვეტა მოითხოვს ერთიანი სახელმწიფო პოლიტიკის გატარებას ახალგაზრდობის აღზრდა-განათლების დარგში. ამიკანა ის არის, რომ მივაღწიოთ ყველა სასწავლებლის მუშაობის დონის ამაღლებას, განათლების სისტემის პირველადი რგოლების დამოუკიდებლობის და ინიციატივის გაძლიერებას, მათი საქმიანობის კოორდინაციის გაუჯობესებას. საქართველოს სსრ სახალხო განათლების სამინისტრო, რომელიც განათლების, უმაღლესი და საშუალო სპეციალური განათლების რესპუბლიკური სამინისტროებისა და პროფესიონალ-ტექნიკური განათლების სახელმწიფო კომიტეტის ბაზაზე იქმნება, მოწოდებულია კომპლექსურად გადაჭრას ეს ამოცანა. ამ მიმართულებით განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა მეცნიერებისა და წარმოების ინტეგრაციას. გათვალისწინებულია ახალი სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანებების შექმნა.

ინტერესმოკლებული არ არის ამ თვალსაზრისით აგრომრეწვის სამეცნიერო პოტენციალის მართვის სტრუქტურის სიახლენი. იქმნება აგროსამრეწველო კომპლექსის სამეცნიერო უზრუნველყოფის ცენტრი. მეჩაიეთის, მეციტრუსეობისა და ჩაის მრეწველობის საკავშირო სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანებათა ბაზაზე განსრახულია შეიქმნას მართვის ერთიანი ორგანო — ჩაისა და სუბტროპიკული კულტურების წარმოების სახელმწიფო საწარმოო გაერთიანება.

მიზანშეწონილობა დაიღო საფუძვლად იმისაც, რომ სამეთოთელოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ადგილობრივი მნიშვნელობის კუორატორთა სამმართველო ნაცვლად შეიქმნება რესპუბლიკური გაერთიანება „საქკურორტი“.

სსრ კავშირის უცხოთოის ტურიზმის სახელმწიფო კომიტეტის სტრუქტურის შეცვლასთან დაკავშირებით გათვალისწინებულია საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან ამჟამად არსებული ინტურისტის ბაზაზე ჩამოყალიბდეს ეროვნული ტურიზმის თბილისის გაერთიანების საფუძველზე შეიქმნას ეროვნული ტურიზმის ეროვნული ბიურო.

ამ კომიტეტის საქართველოს სამმართველო, ხოლო მის შემადგენლობაში შევიდეს აღნიშნულ კომიტეთის ყველა საწარმო და სასტუმრო კომპლექსი.

დასახული ეროვნული საწარმოო სისტემის დანერგვა რომ მნიშვნელოვნად გამარტივებს მართვის აპარატს, ეს უდავოა, მაგრამ ამავე დროს, გარდამავალ პერიოდში ხელოდან არ უნდა გავუშვათ ეკონომიკის მართვის ბერკეტები. არსებითად იცვლება ხელმძღვანელობის შიდადარგობრივი სტრუქტურა. გასაგებია, რომ მთელ. რიგ შემთხვევებში მუშაობა და პრობლემების გადაჭრა ფილრიებულად მოგვიწევს.

ასეთ პირობებში უაღრესად საჭიროა, რომ მეტისმეტად შემეფდროვეულ ვადებში შეიქმნას მართვის აპარატები, ჩამოყალიბდეს სამინისტროებისა და უწყებების მუშაობის რაციონალური სტილი, დავეხმაროთ მათ რაც შეიძლება სწრაფად ალმოფხვრან ქაო

ეროვნული ბიბლიოთეკა

შარშანდელ დეკემბერში „ლიტერატურნაია გაზეტამ“ გამოაქვეყნა ეფუარდ ბელტოვის წერილი „ბრალს თან ხდეს ტკივილი“. აი რა წერია იქ: „იდგამიან წლებში ლიტერატურას ისეთი ლაბორატორია ჩასცეს, რომ დღემდე ვერ გასწორებულა წელში. ამის დასამტკიცებლად შორს წასვლა არ მომიწევს — საკმარისია ხელი გავიწვდინო ჩემი კარტოთეკისაკენ, რომელსაც მრავალი წელია ვავსებ: აქ ხუთასზე მეტი საბჭოთა ლიტერატორის ვგარია, რომლებიც რეპრესირებული, სიკვდილის შემდეგ კი რეაბილიტირებული იყვნენ. დარწმუნებული არა ვარ, რომ ეს სრული ციფრია“ („ლიტერატურნაია გაზეტა“. 1987, № 512).

უნდა ვიგულისხმოთ, რომ იმ „კარტოთეკაში“ ქართველი მწერლებიც იქნებიან. სხვა დარგის წარმომადგენელებს სხვა აღნუსხავს, უფროსელია, და სხვებთან ერთად ხელოვნების, ტექნიკური ინტელიგენციის, კლეხობის, შინაგან საქმეთა სამსახურის უდანაშაულოდ დასჯილ ქართველ შუმაკუსაც მოიხსენიებს. „არავინ და არაფერი არ იქნება დავიწყებული“.

ხსენებულ წერილში ბელტოვი ჩიენის: ენციკლოპედიებითა და ცნობარებითაც კი ვერ დავადგინე რეპრესირებულ მწერალთა გარდაცვალების ზუსტი თარიღებიო. ზოგიერთი მწერლის სამი, ერთი მწერლის გარდაცვალების ოთხი (1937, 1938, 1939, 1944) თარიღია დასახელებული.

ჩვენთან უკეთესი მდგომარეობაა. ახლახან გასრულებულ ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში რეპრესირებულ მწერალთა დაბადება-გარდაცვალების თარიღი სტატიის დასაწყისშივე ფრჩხილებშია მოქცეული. შემდეგ მოდის: დაიბადა, ისწავლა, იმსახურა, დაწერა, მთავრობისა და ხალხის სიყვარული დაიმსახურა... და გაქრა ალბათ... გარდაცვალებაზე აღარაფერია ნათქვამი. მხოლოდ მიხეილ ჯავახიშვილია სხვებისაგან „მაღვნიდამე გამორჩეული: „...შემოქმედებით ზენიტში მყოფ მწერალს მრავალი საინტერესო ჩანაფიქრი დარჩა განუხორციელებელი (ქართ. საბჭ. ენციკლოპედია ტ. II, გვ. 527), ე. ი. „შემოქმედებით ზენიტში“ მდგარ ადამიანს რაღაც დამართნია, უნდა ვივარაუდოთ, რომ დაღუპულა. ქართული სკოლების დამამთავრებელი კლასების ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოებში წერია: „მიხეილ ჯავახიშვილი გარდაიცვალა 1937 წელს“. (იქვე. ხაზი ყველგან ჩვენია რ. ჭ.).

ღმერთო ალარ არი!

ბავშვმაც კი იცის, თუ არ იცის, უნდა იცოდეს: დიდ ქართველ მწერალს მიხეილ ჯავახიშვილს წამებით ამოსახდეს სული 1937-ში.

ისევ საბჭოთა ლიტერატურის ბეჭდვითი ორგანოების ფლაგმანში „ლიტერატურნაია გაზეტაში“ მოთავსებული ზემოთხსენებუნ წერილს მივუბრუნდებით:

„ხსოვნას ცოდნა შობს, და იმისათვის, რომ ბევრი გვახსოვდეს, ბევრი უნდა ვიცოდეთ“.

დიახ. უნდა ვიცოდეთ როგორ დაიღუპნენ: მ. ჯავახიშვილი, ტ. ტაბიძე, პ. იაშვილი, ნ. მიწიშვილი, პ. საყვარელიძე, ე. მიქელაძე, ს. ახმატელი, სხვები, სხვები, სხვები და სხვები...

„უნდა ვიცოდეთ, მაგრამ ვიცით? რაღა შორს წავიდეთ. თითქმის ჩვენი თანამედროვე პოეტის ლადო ასათიანის სრული ეს ნამდვილი ბიოგრაფიაც კი არ არის დაწერილი, პოეტის ოჯახის ტრაგედიიზე დღემდე არაფერი არის ნათქვამი. სწორედ ახლახან ფილარმონიის დიდ საკონცერტო დარბაზში გაიმართა ლადო ასათიანის დაბადების 70 წლისთავის აღსანიშნავი საიუბილეო საღამო, სადაც ზემოთ ხახსენებ ფაქტზე ყურადღება გავამახვილეთ. ჩაწერილი საღამო მოგვიანებით გადმოცეს და მაშინ აღმოვაჩინე, რომ ტელევიზიამ სიტყვა „დამჩრეხა“ და, რატომღაც, სწორედ ეს ფაქტი აღმოჩნდა „შემეცრებული“. და ეს ხდება დღეს. რაღა გასაკვირია ამის შემდეგ, თუ ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის სრული სურათი ჯერ კიდევ დაუდგენელია.

ახლა ხომ ასახლებენ, ეძიებენ, პოულობენ, ამხელენ, არ ფარავენ, ვიმეორებთ, ასახლებენ. როგორი მდგომარეობაა ამ მხრივ ჩვენთან, ჩვენს რესპუბლიკაში? ცოტა სხვანაირი. უნდა ვიცოდეთ და არ ვიცით. გვგონია ვიცით და არ ვამბობთ, მართლა ვიცით და არ ვამხელთ, არ ვიცით და არც გინდა ვიცოდეთ.

„რა საჭიროა“, „რად გვინდა“, „უჭკვნოდ გაარკვევენ“, „უჭკვნოდ გამოიტანენ განაჩენს“... უჭკვნოდ, უჭკვნოდ... იქმნება შთაბეჭდილება და სავსებით ბუნებრივად იბადება კითხვა: ხომ არავის ჭირდება, აუცილებელი ხომ არ არის ვიღაცასთვის წაყრუება, უთქმელობა?

არადა, აშკარად, გარკვევით გვითითებენ: თქვით, ილაპარაკეთ, დაწერეთ სიმართლე. ასეთია, თუ არაფერი მეშლება, ჩვენი პარტიის დღევანდელი კურსი, სწორზე უსწორესი მიმართულება.

არ გვინდა, რა საჭიროა, ეს ხომ უკვე ისტორიაა, გვესმის დღეისადაგ. უფრო მეტიც: რაც მოხდა უნდა მომხდარიყო, სხვანირ იყო, სხვანაირად არ შეიძლებოდაო. კი-დევ უფრო მეტიც: აქტიურად მოქმედებენ წამქეზებელები ქართული პრესის ფურცლებზე, „გამოლებულ“ და „გამოსალებ“ სისხლზე ლაპარაკობენ. „გამოსაშვებ სისხლში“ კი მილიონობით ადამიანის მეწყვეტილ სიცოცხლეს, დაქვრივებულ ქალობას, დაობლებულ ბავშვობას, შეგინებულ კაცობას, შეფუთრებულ სინდისს გულისხმობენ მათდაუნდობელად. ყველაფერი უნდა ვიცოდეთ, მართალია; ყველაფერი უნდა იცოდეს ხალხმა. ხალხი თავად განსჯის, თავად დასდებს მსჯავრს თუ კი იგი აბსოლუტურად სწორად იქნება ინფორმირებული. ჩვენ მაინც შეშინებენ თითბი ვარო და ჯობია ჩვენ გამოვიტანოთ განაჩენი. ჩვენ უფრო გვეკერკვინო იმდროინდელ სიტუაციაში, გასაგებ, გავიგებთ, სპატიებელს ვპატიებთ. ჩვენს შემდეგ კი უფრო სამართლიანნი, უფრო შეუპოვარი და, თუ გნებავთ, უფრო დაუნდობელი თაობა მოდის.

ცენტრალურ პრესაში — ლიტერატურულ, მეცნიერულ, პოლიტიკურ ჟურნალ-გაზეთებში, რომელთა ჩამოთვლაც ზორს წაგვიყვანს, თამამად იბეჭდება წარსული წლების უმსგავსოების, თვითნებობის, განუკითხაობის აღმნუსხველი სტატიები, მიმოხილვები, მოგონებანი; ფარდა ეხდება დასავიწყებულად გადადებულ ტრაგიკულ ისტორიებს, უდანაშაულო ადამიანების ფიზიკურად და სულიერად განადგურების ფაქტებს. ქარიშხლის ხმა ისმის ზორიდან. სიო თუ იძერის ჩვენთან? ხომ არ ვართ ჩვენც, მწერლები ამაში დამნაშავე?

ის ადამიანები, ვისაც ჭეშმარიტების აღდგენა, გაანალიზება, ავტორს სწორად აქვს ახსნილი და განიგრძეგანებული ბერიაიშვილის ადმოცენების, ბერიას აღზვევების მიზეზები. გარკვევითაა ნათქვამი (დაინტერესებული მკითხველი თავად მოძებნის შესაბამის ადგილს) ვის ემსახურებოდა, ვისი ნების, ხასიათის და პრინციპის აღმსრულებელი იყო იგი. ბევრი და შეიძლება ძალიან ბევრი ამ დებულებას, თუ გნებავთ, ამ ჭეშმარიტებას არ გაიზიარებს.

რატომ?

იმიტომ, რომ არ ეწერო, არ ვამბობთ, არ ვაქვეყნებთ. არც გვჯერა, გამბედაობაც გვლალატობს. არადა, თქმა აუცილებელია. გაეცალეს გატეხილი სჯობს, უთქმელს — ნათქვამი, ცოდვა კი გამხელილი.

მე პირადად მომსწრე და მონაწილე ვარ ერთ-ერთი უგნური და ტრაგიკული 1956 წლის თბილისური გამოსვლებისა... ერის შეგნებულმა ნაწილმა სისხლისღვრის აღრესატს მაშინაც კი, სულხანსაბა ორბელიანის არაკის მიხედვით, „მაოხარი კვდაო“ უწოდა. ზედმეტად მკაცრად და ნაჩქარევად ხომ არა? ამის გასარკვევად იქნებ მიგვეთითებინა საქართველოს უახლესი ისტორიის თუნდაც ისეთ ხელმისაწვდომ მასალებზე, რომლებიც ბევრ ბუნდოვან და მტკივნეულ საკითხს ნაწილობრივ მაინც მოფენდა ნათელს. გაზეთმა „პრავდამ“ ბოლო თვეებში საერთო სათაურით „ლენინის ანდერძი“ რამდენჯერმე გამოაქვეყნა გაზეთის კორესპონდენტის საუბარი ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორ ვ. პ. ნაუმოვთან; საუბარში საბჭოთა ხელისუფლების, კერძოდ, საბჭოთა კავშირის შექმნის და ჩამოყალიბების პირველი წლების ამსახველი მრავალი ფაქტი და დოკუმენტი გამომზეურდა, თუმცა ფართო მკითხველი საზოგადოებისათვის ბევრი რამ ბოლომდე არ იქნა გარკვეული, ახსნილი და ნათელმოფენილი. ნახევრად ნათქვამს, ნახევარ სიმართლეს ისევ ტაუილი ჯობიაო, ვიღაცას უთქვამს. იქნებ ქართველმა მეცნიერებმა მიაწოდონ მკითხველებს ახალი მასალები, გამოაქვეყნონ უცნობი დოკუმენტები და განმარტონ უფრო წვრილად: ლენინისა და სტალინის დამოკიდებულება ეროვნული საკითხის მიმართ, გაამქონ კონფლიქტი საქართველოს ცენტრალურ კომიტეტსა და ამიერკავკასიის მაშინდელ სამხარეო კომიტეტს შორის; გვითხრან გარკვევით: რატომ გაილაშქრა საქართველოს მაშინდელმა ცენტრალურმა კომიტეტმა „ავტონომიზაციის სტალინისეული პროექტის წინააღმდეგ?“ ვინ იყო „ის ქართველი“, რომელიც ლენინს თქმით „ათავლისწუნებით წარმოისვრის ბრალდებას „სოციალ-ნაციონალიზმში“, მაშინ, როდესაც ის თვითონ არის ნამდვილი ალ მარტო „სოციალ-ნაციონალისტი“, არამედ უხეში ველიკორუსი დერეფიმორდაფ“. რატომ უჭერდა და როგორ (მთლიანად თუ ნაწილობრივ) ეგრეთ წოდებულ „მდივნის ჯგუფს“ ლენინი მხარს?.. ვინ იყო ყბადაღებული „სოციალ-ნაციონალიზმის წინააღმდეგ“ „გაბორტყვებული“ ქართველი „ველიკორუსი“ და „დერეფიმორდაფ“ კი? რა როლი შეასრულეს იმ დროში, იმ წლებში ორჯონიკიძემ, ძერჟინსკიმ, შემდეგ ტროცკიმ და რით დასრულდა იგი. რა მიზეზით, რა ფუძეელებლობით გაუგზავნა ლენინმა ერთ-ერთი უკანასკნელი წერილთაგანი ბ. მდივანს და ფ. მახარაძეს? ვინ იყო ბ. მდივანი? რას მოითხოვდნენ ძველი, რევოლუციური გვარდიის ნაცადი წევრები და ხელმძღვანელები, ქართველი ბოლშევიკები? რა პოზიციას ეჭირა საქართველოს ავტონომიზაციის საკითხში ლენინს და რომელი საკითხის გადაწყვეტება არ დასცალდა მას? **(რედაქციისაგან: 30-31 მარტს და 1 აპრილს, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტთან არსებულ პარტიის ისტორიის ინსტიტუტში ფართო საზოგადოებრიობის მონაწილეობით გაიმართა ისტორიკოსთა საჯარო დისკუსია ე. წ. ქართველ ნაციონალ-უკლონისტთა შესახებ. ამ დისკუსიის მასალებს „ომუნისტი“ მალე გამოაქვეყნებს).**

ლენინის კოოპერაციაზე გეგმიდან, ეკონომიკური პოლიტიკიდან გადახვევამ, მოლიანმა კოლექტივიზაციამ, ეგრეთწოდებულმა „ლასობრიგმა ბრძოლამ“, სოფლად კულაკობის ლიკვიდაციამ“ ხომ არ შეიძლება მიწა ქართველ ელეხს?.. ესეც ხომ არ იყო მიზეზი მრავალრიცხოვანი ოჯახების დაშლისა და ბოლობოლო ჩვენი ერის, ეროვნულობის მასაზრდოებელი წყარო — სოფლების დაცარიელებისა?

ყველამ ეიცი რა ტრაგიკულად, წარუმატებლად დაიწყო სამამულო ომი. ვიცით რა მსხვერპლი, რა ფანტასტიკური მსხვერპლი გაიღო ომის პირველ წლებში საბჭოთა ხალხმა „მოუმზადებელ“ სახელმწიფოზე „მოულოდნელ“ თავდასხმით: რატომ გადავეთელინეთ პირველსავე დღეებში ანუ ომის პირველსავე ეტაპზე ფაშისტურ ვერმახაზე? მხოლოდ იმიტომ, რომ „მოულოდნელად“ დგვესხნენ თავს? პირველ მსოფლიო ომში დამარცხებული გერმანიის ხელისუფლების სათავეში ფაშისტები ხომ მხოლოდ 1933 წელს მოვიდნენ. მოვიდნენ მაშინ, როცა ჩვენს სამხედრო სიძლიერეში ეჭვი აღარ გვეპარებოდა. რა მანძანებით გაძლიერდნენ გაძლიერებულ სახელმწიფოზე მეტად ისინი? სხვა სხვის ომში ბრძენიაო, ესეც ნათქვამია, მაგრამ როცა ფაშიზმი მოწინავე კაპიტალისტურ ქვეყნებს დაუპირისპირა, რატომ მუეკარნი „მაინცდამაინც სატანას? როგორ განადგურდა სამხედრო კადრები, როგორ დაეცა წითელი არმიის პოტენციალი, ამას უჩვენოდ გაარკვევენ, ცხადია, მაგრამ გერმანიასთან ომში დაღუპულ სიცოცხლისუნარიან ქართველ მამაკაცთა უმრავლესობის დაღუპვის, ერის დაქვეითების უმაგალითო შემთხვევას ხომ არა აქვს პირდაპირი კავშირი პიროვნებ ა ს კულტთან, მთავარსარდლ ი ს პირადი ნდობით აღჭურვილი, ოდიოზური პიროს მეხლისის მეშვეობით რატომ გადაიქცა ყირიმი, კერძოდ ქერჩი, ქართველი ჯარისკაცების სასაკლაოდ? ამასაც შეგვეკითხებიან ადრე თუ მაღე.

რა ხვედრი არგუნეს ყოფილ სამხედრო ტყვეებს, მხოლოდდამხოლოდ ქართველ ყოფილ ტყვეებს ორმოცდაათიან წლებში, ომის დამთავრებიდან რამდენიმე წლის შემდეგ „მშვიდობიანი აღმშენებლობის“ დროს? სად გაასახლეს ისინი ახლადაღორძინებული ოჯახებით, ძუძუმწოვარა ბავშვებით? რა ელოდათ დანარჩენებს, მათ თანამომძებენს, ათას ჭირს გადარჩენილებს, მრავალი და მრავალი „დიდი მზე“ რომ მოულოდნელად არ ჩასვენებულიყო.

ჩვენ აქ შეგნებულად აღარ შეგჩერდით 1937 წელზე და ტყუილუბრალოდ არ ვახსენეთ 1956 წლის მარტი. ამ წლებს დაულგრია ვერ გავიხსენებთ თუნდაც იმიტომ, რომ დაზარალებულები დამზარალებულად არ ჩაგვთვალეს. დღევანდელ დღეს გარდაქმნის, დემოკრატიზაციის, ახალი აზროვნების ჩამოყალიბების პროცესს რევოლუციური პერიოდი უწოდეს. რევოლუციურ სიტუაციის კი ყოველთვის რთული პოლიტიკური ვითარება ახლავს, როგორც წესი. ქვეყანაში ახლა უფრო შემოქმედებითი და დაძაბული, რაც სავსებით ბუნებრივია, გიფარება, ვიდრე ერთი შეხედვით ჩანს. ახლა ვიდრე ოდესმე, აუცილებელია სწორი ორიენტაციის აღება, დიდი პასუხისმგებლობის გრძნობის შენარჩუნება. ამ საქმეში თავისი პრინციპული და კომუტენტური, ამასთან აწონილი, დინჯი, უადრესად ობიექტური სიტყვა უნდა თქვას ჩვენმა მეცნიერებამ და მწერლობამ.

ეს მაინც გავიგოთ და გავაგებინოთ: არასოდეს არავითარი პრეიელეგიით არ გვისაჯრია, არავის ხელდასმით და მფარველობით არ გვიცხოვრია და პირიქით. არავისზე ნაკლები უბედურება არ დგებულმოდა, არავისზე ნაკლებ არ დგებულობილვარო ფიზიკურად, სულიერად.

უნდა ითქვას. უთქმელობას მძიმე შედეგი მოყვება. უადგილო თავის მართლება კი დამშავის როლში ჩაგვაყენებს.

რევაზ ჭეიშვილი.

მწერალი ჯემალ ჯაყელი არის მრავალი პოეტური და პროზაული წიგნის ავტორი. მისი ნაწარმოებები თარგმნილია რუსულ და სხვა ენებზე. ბოლოხანს „ხაზოთა აკვარამ“ გამოსცა რომანი „ალმართი მარადიული მშვენიერებისა“, რომელიც ეძღვნება ახალგაზრდობის თემას. წელს იგივე გამომცემლობა გამოსცემს პოეტურ კრებულს „მზისა და წვიმის ხერხანდა“.

ქვემოთ ვბეჭდავთ ლექსებს პოეტის მომავალი წიგნიდან.

ჯემალ ჯაყელი

თბილისის დროით

მერიდიანებს დავეზიარე
ზღვებთან, ხმელეთთან, ცისფერი
ქროლვით,
მაგრამ გულდაგული სადაც ვიარე,
ყველგან ვიარე თბილისის
დროით.
თბილისის დროით სიმაღლე
გზისა
გავიოცავიე ახლოს თუ შორით.
ელასთზე ფეთქავს საათი მზისა
უნებარესი თბილისის დროით.
თბილისის დროით გავჭერ
ვარძია
და აღვაზევე სვეტიცხოველი.
რაიც მონაგარს დაუგანძია,
არის მირონის წვეთი ყოველი.
თბილისის დროით ვაწრონეს
სახნისი,
გადავიხადე ომი მრავალი,
თბილისის დროით მტკივა
კრწანისი,
დიდი წარსული და მომავალი.
როგორც სინათლე უწმინდეს
ყვრთა,
მოცხუნებული ახლოს თუ
შორით,
დიდი სამრეკლო მოძმეთა ერთა-
ვაშენე ჩემი თბილისის დროით.
თბილისის დროით მწვანე
კორდები
ახასხასდება ზურმუხტის
წნორით.
სადაც ინებო, დაგელოდები,
დაგელოდები თბილისის დროით!

* * *

შემომიბრუნე იმედები
გაზაფხულისა
და ზამთრის ქარებს გააყოლე
თვისი სანელი.
მწვერვალისაკენ საგანგებო
განწრახულისად
მწვანე ბილიკი გადმომიგდე,
როგორც საბელი.
მე ამ ბილიკით ამოვიელი
ჯვრიან ლოდებს,
ახირებული დასხვრებიან შავი
შენები.
განმადიდებს და მომაკრძალებს
ნანატრი ოდეს
სიდიადე და მოკრძალება
დედა-ბუნების.
შემომიბრუნე იმედები —
გამმა სულისა —
რწმენა ქარების,
ავქარების,
არგაბრუნების,
შენს მწვერვალებზე გამითენე
გაზაფხულის ცა
და საოცრება იდუმალი
დედა-ბუნების!

---

[1] სომხურად: ძმები.

[2] აზერბაიჯანულად: „ჩვენ დიდი ხნის ძმები ვართ“.

აზერბაიჯანულიდან თარგმნა

იმირ მამედოვმა.

ლეილა ერაძე

აპრილმა იცის

აპრილმა იცის
საოცარი გასხივოსნება,
აპრილში ზდება
სანუკვარი ყველა ოცნება.
აპრილის ცაზე
სულ სხვაგვარი
ილაჟვარდეა,
აპრილი ჰკურნავს
კაეშნიანს,
ბედკრულს,
დარდიანს.

აპრილის ცაზე
ლაღად ბრწყინავს
ჩახჩახა მზე და,
აპრილში გიყვარს
შენინაი ყველაზე მეტად.
აპრილში გესმის
საოცარი ჭექა-ქუხილი,
აპრილმა იცის
დავიწყება
ყველა წუხილის.
ნეტავი აპრილი

ამოდენა ძალა ვინ მისცა,
აპრილმა იცის
დაბადება
უცნაურ ყრმისა.
და მერე ეს ყრმა
ხალხს ცხოვრებას
გაუპრილებს!
ხალხი მიჰყვება და
ენდობა
მის დანაბარებს.
ნეტავი აპრილს!..

ლეონიდ ხარებათი

ჩემი ხასიათი

არა,
არა ვარ კალმით ნახატი,
ენაც და ლექსიც არა მაქვს ნაზი,
მაგრამ ჩემს ბეღელს თავი ახადე,
არის ყელამდე ბარაქით სავსე.

მე სიყვარულშიც უხეში ვარ ჩემი,
სიტყვა აბრეშუმს ვერ დავამცვავ,
მაგრამ ლამაზი —
ოფლება ჩემი —
არ მიღალატებს ცხოვრების გზაზე.

მხოლოდ ჯაფით მაქვს,
რაიმე თუ მაქვს,
გროშიც არა მაქვს გადანახული,

მაინც ვმასპინძლობ შემოსულ სტუმარს —
კეთილი გული,
ყველით და პურით.

არა,
არა მყავს ოქროს ჩიტები,
ვერ ავაშენებ სახლებს მეგობარს,
მაგრამ თუ რამე გაუჭირდება,
გვერდით დავუდგე — ესეც მეყოფა.

ვდარდობ? —
მაწუხებს დარდი ნამდვილი,
რაც მაბადია, იმითი ვხარობ,
შრომა ცხოვრების გზას მიადგილებს,
იგია ჩემი სიცოცხლის წყარო.

ოსურიდან თარგმნა ა. გურგენიძემ.

დანიელ ხახიაშვილი

სიზმარში საქართველო ვნახე

დანიელ ხახიაშვილი ეროვნებით ქართველი ებრაელია. ცხოვრობს და მუშაობს ონში. მისი ლექსები ხშირად იბეჭდება ჩვენი რესპუბლიკის ეროვნულ-გაზეთებში.

ამჟამად გამომცემლობა „მერანი“ სცემს დ. ხახიაშვილის ლექსების კრებულს. ვთავაზობთ მკითხველს ერთ ლექსს ამ კრებულიდან.

ნუხელ სიზმარში საქართველო
ვნახე,
ნუხელის რაჯაში ვიყავი
თითქოს,
— ვიმღე, — ვისაც კი დაეუძახე,
ხმა არავინ გამეცა და ვერავინ
მიცნო.

ხმამაღლა ვეძახდი ჩემს
სიტბუტყეს,
არავინ ისმენდა ჩემს
ეულ ოხვრას,
მერცხალს დანგრეოდა ერდოზე
ბუდე,
ხარვიით ბღაოდა ჩემი ხის
სახლი.
ჭიშკარს მივაწექი და ველარ
გავაღე,
უნდობლად მიცქერდა ეზო,
ცრემლი მორეოდა სისხლისფერ
ვარდებს,
ასე უბრალოდ და უმიზეზოდ.
სიცხისგან ენა მიხმებოდა,
ეზოში მღერიდა წყარო,
გოგონა გამოვიდა — ჭიკა
მოგაწოდა,
მიირთვიო, უცნობო მგზავრო!
ჭიკაში ლაჟვარდი ცეკვავდა
ლურჯი,
ბუნებრ ლაჟვარდი
ბუდე.

ბუნებრ სახსოვარ
ბუნებ ბ ა ,
ბუნებ ბ ა ,
ბ ა ,
ბ ა ,
ბ ა .

ბ ა ,

უკანასკნელი

საქართველოს სსრ კავშირი
2 აპრილი

◆ კუბა

საბჭოთა სპეციალისტების დახმარებით

ჰავანა. სოციალისტურმა კუბამ საბჭოთა სპეციალისტების დახმარებით დაიწყო ბირთვული გამოკვლევათა ცენტრის აგება. კუბის პრეზიდატურ ელექტროსადგურ „ბურგუასთან“ ერთად, რომელიც შენდება სიენფუეგოსის პროვინციაში, ეს ცენტრი ერთ-ერთი ძირითადი ობიექტი გახდება სამშვიდობო მიზნით ბირთვული ენერგიის გამოყენების ეროვნული პროგრამის ფარგლებში. შენებლობის დაწყების ცერემონია გაიმართა გუშინ. უწინარეს ყოვლისა შენდება ცენტრი, რომელიც წარმოადგენს „ხელოვანი“ სიმძლავრის ეგრეთ წოდებულ რეაქტორს, და უნდა გადაეცეს მეექვსეულებს 1991 წელს. შემდეგ მშენებლები შეუდგებიან 10 მეგავატი სიმძლავრის საკვლევი რეაქტორის აგებას. ცენტრში შესრულდება ფუნდამენტური და სამეცნიერო-კვლევითი სამუშაოები, კერძოდ, ბირთვის ფიზიკის შესწავლა, განზორციელდება ექსპერიმენტები მედიცინისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების ინტერესებისათვის.

„ირან-კონტრასის“ კვერა:

ამოტივტივდა ახალი ფაქტები

ვაშინგტონი. კონგრესის „ირან-კონტრასის“ ადგილის საგამოძიებო კომისიათა მიერ შეკრებილი ახლახან გამოქვეყნებული დოკუმენტების სამი ათასზე მეტ ფურცელს შორის აღმოჩნდა ამ საკანონმდებლო ორგანოსა „ბანის“ ეროვნული უშიშროების საკითხებში პრეზიდენტის მაშინდელი თანაშემწის ჯ. პოინდექსტერის ფართო საზოგადოებრივი ინფორმაციისთვის მანამდე უცნობი სახამახურო ბარათი. 1986 წლის 17 იანვრით დათარიღებულ ამ ბარათში აღნიშნულია, რომ იმ დღეს პრეზიდენტ რეიგანის განსახილველად სხვა საკითხთა შორის წარდგენილი იყო ირანისათვის ამერიკული იარაღის ფარული მიწოდების შესახებ დადგენილების პროექტი. ბარათში აღნიშნული იყო აგრეთვე, რომ სახელმწიფო მდივანი ჯ. შული და კ. უაინბერგერი, რომელსაც იმ დროს თავდაცვის მინისტრის პოსტი ეკავა, „არ ეთანხმებიდნენ გეგმას“. მიუხედავად ამისა, იმავე დღეს პრეზიდენტმა ხელი მოაწერა დადგენილებას.

თითქოს აქ ახალი არაფერია. მაგრამ ამ ბარათმა დაუყოვნებლივ მიიპყრო საყოველთაო ყურადღება. როგორც კონგრესის კომისიებმა დაადგინეს, იმ დღეს რეიგანთან ყველა საკითხის განხილვას ესწრებოდა ვიცე-პრეზიდენტი ჯ. ბუში. სენსაციის არსი ის გახლავთ, რომ უკანასკნელ დრამდე ბუში დაბეჯითებით უარყოფდა, რომ არ იცოდა კონგრესის გვერდის აცილით ირანისათვის იარაღის მიწოდების ოპერაციის მომზადების ამბავი. ამავე დროს, კვეყნის უმაღლესი ხაზინრმდებლო ორგანოს მიერ მაშინდელი აკობლევის მიუხედავად, ამოგებული სახსრების ნაწილი ეგზავნებოდა კონტრასს. ბუში ამას წინათ გამოქვეყნებულ ავტობიოგრაფიაშიც კი ამბობს, რომ მან ძალიან ცოტა რამ იცოდა მთელი ამ ოპერაციის შესახებ.

ᲨᲠᲝᲛᲐ ᲓᲐ ᲙᲐᲙᲘᲢᲐᲚᲘ

უშედეგო მოლაპარაკება

ლონდონი. კვლავ შეფერხებულია სახორნო მიმოსვლა ინგლისის დღვრის ნავსადგურსა და ეროპის კონტინენტს შორის. განსაკუთრებით დაძაბული ვითარება შეიქმნა, როცა ათასობით ინგლისელმა, სააღდგომო დღესასწაულის დაწყებასთან დაკავშირებით კონტინენტს მიაშურა დასასვენებლად. ტურისტებით სავსე ასობით ავტომანქანა და ავტობუსი შეგროვდა ნაგმისადგომებთან, რომლებიც ელოდებოდნენ თავიანთ რიგს ლაბანში გადასაკვეთად. მათმა უთრაველობამ ვერ შეძლო ეს და ინძულებული იყო ღამე გაეთია დუკრში. ახლა ბორნის ხაზებზე მოძრაობს მხოლოდ ხომალდთა მესამედი, რომლებიც ჩვეულებრივად ახორციელებენ რეისებს დუკრიდან საფრანგეთსა და ბელგიაში. პარასკევ საღამოს უშედეგოდ დამთავრდა სანაოსნო კომპანიების ხელმძღვანელობისა და მეზღვაურთა პროფკავშირის წარმომადგენლის მოლაპარაკება. მეზღვაურები მოითხოვენ ხელფასის გადიდებასა და შრომის პირობების გაუმჯობესებას.

ᲙᲘᲜᲝᲤᲔᲡᲢᲘᲕᲐᲚᲘ

პრიზი - ქართულ ფილმს

რომი. დიდი წარმატება ხვდა საბჭოთა კინემატოგრაფს საავტორო ფილმების საერთაშორისო ფესტივალზე, რომელიც იტალიის ქალაქ სან-რემოში დამთავრდა. ეიფორის სპეციალური პრიზი მიენიჭა რეჟისორ ნოდარ მანაგაძის ფილმს „ი, მეფეტროს“.

ფესტივალის დროს ბის სპპატიო სტუმარს — სსრ კავშირის კინემატოგრაფისტთა კავშირის გამგეობის პირველ მდივანს რეჟისორ ელემ კლიმოვს გადაეცა მაღალი ჯილდო — ოქროს medal-ი მსოფლიო კინოხელოვნების განვითარებაში წგალილისათვის.

ᲕᲔᲠᲜᲘᲐ

საიდუმლო გამოცნობილია?

ნიუ-იორკი. ინგლისელმა მეცნიერმა ჯონ კანინგემმა თავისი ვერსია წამოაყენა ძველ ეგვიპტელთა საიდუმლოს გამოსაცნობად, რომლებიც რთულ ტექნიკურ მოწყობილობათა გამოიყენებლობა ამენებდნენ პირამიდებს. როგორც ასოციერებულ პრესის სააგენტო იუწყება, მეცნიერის მიერ განხორციელებული გამოკვლევა ცხადყოფს, რომ უზარმაზარი ქვის ლოდების ასაწევად ძველი ეგვიპტელი მშენებლებისთვის ძირითადი სამარჯვი ბამბუკის ჯოკები უნდა ყოფილიყო. მოქნილი და მაგარი ბამბუკის ჯოკი ისეთ აწევე ძალას უზრუნველყოფდა, რომლის მიღება შეუძლებელია ჩვეულებრივი ბერკეტების დახმარებით, ამტკიცებს მეცნიერი. მისი ვერსიით, უძველესი მშენებლები ქვის ბლოკს ამოუდებდნენ უამრავ ვრცელ ჯოკს და მის თავიანთან ბოლოებს მოუნაგებდნენ ვერტიკალურ მდგომარეობამდე. გასწორებისას ჯოკები, როცა მათი რაოდენობა საკმაოდ დიდი იყო, უზრუნველყოფდნენ სასურველ შედეგს: ქვის ბუმბერაზი ადგილს ინაცვლებდა და ზემოთ აიწეოდა. კანინგემმა პრაქტიკულად დაამტკიცა ისეთი პრინციპის სისწორე: 12 წერილი მუშის ჯოკის მეშვეობით ექსპერიმენტის დროს ასწია ტონაზე მეტი წონის ლოდი.

ᲐᲮᲚᲝ ᲐᲚᲛᲝᲡᲐᲕᲚᲔᲗᲘ

შეიჭრნენ მეჩეთში

დამასკო. ორი ახალგაზრდა პალესტინელი დაიღუპა გუშინ მდინარე იორდანის დასავლეთ ნაპირზე. ისრაელმა ჯარისკაცებმა, რომლებიც შეიჭრნენ პეტრონის ახლოს მდებარე იქნის მეჩეთში, ცეცხლი დაუშინეს რელიგიური ცერემონიის მონაწილეებს. 18 წლის ისპპა ნიმერ სალიმი დაიღუპა გულში მიყენებული ჭრილობისაგან. 20 წლის ჯამილ სალიმ თავმოხვეული ბანდიტებისგან ხელყუმბარა თავში მოხვდა. გარდა ამისა დასახიჩრდა კიდევ 13 კაცი. ოკუპირებულ ტერიტორიებზე პარასკევს მოეწყო აქციათ ანტისიონისტური მანიფესტაციები. მთელ რიგ შემთხვევებში ისრაელი ჯარისკაცები ცეცხლს უშენდნენ მანიფესტანტებს.

ᲤᲝᲢᲝᲤᲐᲥᲢᲘ

მდინარე იორდანის დასავლეთ ნაპირზე და ღაზის სექტორში გრძელდება საპროტესტო გამოსვლები ისრაელ ოკუპანტთა წინააღმდეგ.

სურათზე: ისრაელი პოლიციელები უსწორდებიან პალესტინელ ქალს ალ-ამარის ლტოლვილთა ბანაკში გამართული დემონსტრაციის დროს.

აპ-საკადრის ფოტო.

ᲢᲔᲚᲔᲢᲐᲘᲠᲘᲡ ᲚᲔᲢᲘᲠᲘᲓᲐᲜ

◆ **ვაშინგტონი.** პრეზიდენტმა რეიგანმა ხელი მოაწერა შეერთებული შტატების კონგრესის მიერ მიღებულ კანონპროექტს იმის შესახებ, რომ 17,7 მილიონი დოლარის ეფექტი წოდებული „ჰუმანიტარული დახმარება“ გაეწიოს ნიკარაგუელ კონტრრევოლუციონერებს.

◆ **პრაღა.** ჟურნალისტთა საერთაშორისო ორგანიზაციის გენერალურმა სამდივნომ მტკიცე პროტესტი განაცხადა ისრაელის ხელისუფალთა იმ ცდების წინააღმდეგ, რომ ჩაახშოს პრესის და ინფორმაციის თავისუფლება ოკუპირებულ არაბულ ტერიტორიებზე და თვით ისრაელში.

◆ **ბონი.** გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთელ ტერიტორიაზე ტრადიციული ხალხაფეხული „მშვიდობის მარშები“ დაიწყო კელნში (შლეზვიგ-ჰოლშტეინის მხარე) გამართული ველოსიპედიტის სტატეტი, რომლის ბოლო ეტაპს ებორიკეფენენ „მშვიდობისათვის მებრძოლი სპორტსმენები“ ხამოკლეკო მშვიდობიანი ინიციატივის წარმომადგენლები. მათში მონაწილეობდა ათიათასობით კაცი.

ᲢᲔᲚᲔᲕᲘᲖᲘᲐ—ᲙᲕᲘᲠᲐ, 3 Ა�პᲠᲘᲚᲘ

ᲛᲝᲜᲐᲪᲘᲕᲘ

პირველი პროგრამა. 9.00 — ახალი ამბები. 9.15 — რიტმული ტანვარჯიში. 10.00 — დოკუმენტური ფილმი. 10.20 — „სპორტლოტო“. 10.30 — მაღვიძარა. 11.00 — ვემსასურები საბჭოთა კავშრის!! 12.00 — დილის ფოსტა. 12.30 — კინოფიშა. 13.30 — მუსიკალური კიოსკი. 14.00 — სოფლის საათი. 15.00 — ჯანმრთელობა. 15.45 — ხალხური შემოქმედება. ტელემიმოხილვა. 16.15 — ინგლისური სამეცნიერო-პოპულარული ტელეფილმი „სიცოცხლე დედამიწაზე“. V სერია. 17.10 — ახალი ამბები. 17.15 — სტუმრად ზღაპრთან. მხატვრული ფილმი „მოხეცი ხოტაბიჩი“. 19.00 — საერთაშორისო პანორამა. 19.45 — საკვირაო კინოდარბაზი. 20.25 — მხატვრული ფილმი. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — საფეხბურთო მიმოხილვა. 23.10 — „ალეს ნიკერსონი“. 21.15 — ალმოსავლეთ ციმბირი. კინოფურნალი. 21.25 — ხელბურთი. თასის მფლობელთა თასი. ვაგეზნი. ნაცვალგრინალი. მინსკის სკა — იუგოსლავიის „ᲛᲔᲓᲘᲪᲘᲜᲐᲘ“. 22.00 — „ᲕᲠᲔᲛᲘᲐ“. 22.40 — მხატვრული ფილმი „რეპუტაცია“.

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ

პირველი პროგრამა. 9.40 — „დღეს თბილისის კინოთეატრების ეკრანებზე. 9.50 — მულტფილმები. 10.15 — „დედა მშვიდობისას!“.—საკვირაო გასართობი პროგრამა. 11.00—სამეურნეო მექანიზმი—სიახლენი, პრობლემები, 11.30—კინოაფიშა. 12.00 — საკვირაო გამოფენა. 12.05 — ქართული ხალხური სიმღერის მეცხვალე. 12.40 — ქართული ენისა და ლიტერატურის ტელეკურსი. 13.10 — ახალგაზრდობისათვის. „ჯაზ-ფესტივალი პოლონეთში“. 13.55 — საკვირაო გამოფენა. 14.00 — „ხომელი“. ლიტერატურული სატელევიზიო ჟურნალი. 15.10 — „ვესტნიკი“. 15.40 — საკვირაო გამოფენა. 15.45 — ხალხური შემოქმედება. მღერის ანსამბლი „გორი“. 16.40 — „ლენინური ვკვრდიის ჯარისკაცები“. კლიმენტი თოფიშაია. 16.55 — საკვირაო გამოფენა. 17.00 — „თქვენი თოვნინო, მეგობრებო!“. ეძღვნება გეოლოგიის დღეს. 18.00 — ახალგაზრდობისათვის „ბიჭი, რომელიც გაზაფხულს ელოდა“. 18.15 — კონცერტი. 19.00 — საერთაშორისო პანორამა. 19.45 — ზღაპრის გუდა. 20.00 — მოამბე. 20.35 — ქართული თეატრი დიდ და მცირე გზებზე. 22.00 — „ᲕᲠᲔᲛᲘᲐ“. 22.40 — საფეხბურთო მიმოხილვა. 23.10 — „ᲠᲔᲞᲣᲢᲐᲪᲘᲐ“ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲤᲘᲚᲛᲘ. კონცერტისა „გლენ მილერი. მთვარის შუქის სერენადა“.

დაბრუნებულია სპეციფონდები

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ბეჭდვითს სიტყვაში სახელმწიფო საიდუმლოებათა დაცვის მთავარი სამმართველოს (სსრ კავშირის მთავლიტის) კოლეგიის წევრი ვ. ა. სოლოდინი უპასუხებს „სოვეტსკაია კულტურას“ კორესპონდენტს.

— **ბატონო ვლადიმერ, თქვენ საბჭოთა და უცხოური ლიტერატურის სპეციალური ფონდებიდან ბიბლიოთეკების საერთო სარგებლობის ფონდებში გადაცემის საუწყებათაშორისო კომისიის თავმჯდომარე ბრძანდებით. ვიცი, რომ ეს კომისია ამ ერთი წლის წინათ შეიქმნა, ცხადია, ყველას გვაინტერესებს, რა გაკეთდა ამ დროის მანძილზე. მაგრამ უწინარესად ის აგვიხსენით, თუ რა არის ასეთი სპეციფონდები, რა დანიშნულება აქვს?**

— ასე გიპასუხებთ: ისინი გათვალისწინებულია ისეთი ლიტერატურის შესანახად, რომელთა მოლება ამა თუ იმ მიზეზისა და მიზნის შეზღუდულია. ასეთ ლიტერატურას უწინარეს ყოვლისა განეკუთვნება გამოცემანი, რომლებსაც აქვს გრიფი „საიდუმლოა“, „სამსახურებრივი გამოყენებისათვის“ და ა. შ. სხვათა შორის ამ ფონდებში უპირველესად შედის არა პოლიტიკური თუ მხატვრული ნაწარმოებები, არამედ მეცნიერულ-ტექნიკური გამოცემები, რომლებიც სახელმწიფო ან სამხედრო საიდუმლოებას შეიცავს.

სპეციალური დაცვის ფონდებში შესულია დიდძალი უცხოური გამოცემანიც, რომლებიც იქ სხვადასხვა დროს გაიგზავნა პოლიტიკური მოტივებით. და ბოლოს, სპეციფონდებში არის ლიტერატურა, რომელიც, მე ვიტყოდი, განსაკუთრებით ინტერესებს საზოგადოებრიობას. ეს არის გამოცემები, რომლებიც სხვადასხვა წელს გამოსულა ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიაზე და ასევე გარკვეული პოლიტიკური მოტივების გამო იმ წიგნების ნუსხაში მოხვედრილა, რომელთაც თავისუფლად მიღება არ შეიძლება.

პირდაპირ გეტყვით, რომ ეს უპირატესად ის წიგნებია, რომელთა ავტორები რეპრესირებული იყვნენ სტალინის პიროვნების კულტის პერიოდში, ან პეიორიდული გამოცემები, რომლებსაც სხვა, ასე ვთქვათ, „დეფექტები“ ჰქონდა: მასში შეიძლება ყოფილიყო რეპრესირებული პოლიტიკური მოღვაწეების მიერ დაწერილი წინასიტყვაობანი, მათი ფოტოსურათები, შრომებიდან მოყვანილი ციტატები და ა. შ. მაშინ ამგვარი მიზეზებისა გამო ყოველდ „ეშანკო“ წიგნებსაც კი კრძალავდნენ: ეთქვათ, დამსმარე სახელმძღვანელოს „სასვენ ნიშნებს“ ან კრებულს „სასკოლო ლტერადან“. საერთო ჯამში ამგვარი ლიტერატურა ძალზე ბევრი დაგროვდა — 60-იანი წლების დამდეგისათვის ასეთი ლიტერატურის მარტო ნუსხებიც კი ათობით ტომს შეადგენდა და ასაათასობით დასახელებას შეიცავდა.

სწორი არ იქნებოდა გვეთქვა, თითქოს სპეციფონდების შექმნის მოშენტიდან (თავისთავად კი მათი შექმნა სავსებით კანონზომიერია, ამგვარი ფონდები საზღვარგარეთაც აქვთ) „დახურული“ ლიტერატურის ნუსხები არ გადასინჯულიყოს. დაახლოებით შეა სამოცდანი წლებიდან შეა სამოცდათიან წლებამდე საკმაოდ ინტენსიური მუშაობა მიმდინარეობდა იმისათვის, რომ გამოცემანი სპეციფონდებიდან საერთო სარგებლობის ფონდებში გადაეცეთ. მაშინ გახდა საყოველთაოდ მისაწვდომი ბევრი წიგნი ისეთი ავტორებისა, რომლებიც რეპრესიტებული იყვნენ პარტიის XX ყრილობის შემდეგ, მაგრამ უმრავობის ხანამ, როცა შეუძლებელი გახდა იმის გამოქვეყნება, რასაც დღეს თავიანთ ფურცლებზე ვკითხულობთ, ეს მუშაობა შეგვიფერხა. ამიტომ კომისიის შექმნის მომენტისათვის „დახურულ“ წიგნებს შორის ჯერ კიდევ იყო ექვსი ათასამდე დასახელების პოლიტიკური და მხატვრული წიგნი, რომლებიც ჩვენს ქვეყანაში რეფულად და საბჭოთა კავშრის ხალხთა ენებზე ბეჭდავდა.

— **რა ამოცანები დაესახა კომისიას?**

— ისინი გამომდინარეობს პარტიის იმ კურსიდან, რომ განხილულეს საზოგადოება, გადარეოლ საჯაროობა და დემოკრატია. თუ დღეს განვლილი თხუთეულების მანძილზე დაგროვილი პრობლემების საჯარო განხილვაზე, ისტორიის „თეთრი ლაქების“ ლიკვიდაციაზე, ჩვენი მიღწევებისა და შეცდომების ღრმა, ობიექტური ანალიზზე ელაპარაკობთ, თავისთავად იგულისხმება, რომ ამ პროცესების განვითარებას წიგნიც შეეწყობა ხელს.

— **უნებურად მაგონდება ერთი ლექსის სტრიქონი: „გავა დრო და ძველი წიგნი ახალ ცოდნას მოგვცემს...“.**

— სწორედ ამიტომ მუშაობს ჩვენი კომისია, რომელიც პარტიული ორგანოების გადაწყვეტილებით შეიქმნა. მასში შევიდნენ სსრ კავშირის კულტურის სამინისტროს, სსრ კავშირის სახკომგეგმის და სსრ კავშირის მთავლიტის წარმომადგენლები. ამასთანავე ამგვარი კომისიები შეიქმნა რესპუბლიკებში, მხარეებში და ზოგიერთ ავტონომიურ ოლქში, სადაც სპეციფონდები აქვთ.

— **მაშ, ახლ, წესი მიილია...**

— ამ წლის მანძილზე ექვსი ათასი ნიგნადან, რომლებიც წელიწადს მოგახსენეთ, უკვე განხილულია ოთხი ათასამდე გამოცემა. აქედან დაახლოებით 3,5 ათასი უკვე დაბრუნდა საერთო სარგებლობის ფონდებს. ეს მუშაობა საკმაოდ ინტენსიურად გრძელდება, იგი ზომ ნოემბერში უნდა დავამთავროთ.

იმისათვის, რომ ნიადაგი გამოვაცალოთ არაზროვან გაბრაზებებს, იმასაც ვიტყვი, რომ ბადასანხულოდან ხუთასამდე წიგნი ჯერჯერობით სპეციფონდებში დაგტოვეთ. ძირითადად ეს არის სამოქალაქო ომის დროინდელი წიგნები, რომლებიც გამოშვებულია იმ ტერიტორიებზე, სადაც დროებით თეორგვარდიელები და ინტერვენტები პარაშუბდნენ. ეს არის პროოკაციული ლიტერატურა: თეთრგვარდიელი, ეს ერეული, ნაციონალისტური... ალბათ გონივრული არ იქნებოდა ეს ნაწილაბნი ყველასათვის მისაწვდომი გაგვეხადა, სამწუხაროდ, საზოგადოებაში ხომ არიან ელემენტები, რომლებიც ამას სრულიადაც არ გამოიყენებდნენ „შემეცნებითი“ მიზნებით, მაგრამ იმასაც დავძენ, რომ ჯერ კიდევ გადავხედავთ ამ წიგნებს, რადგან უფრო გულმოდგინე შესწავლას, „ღარძლისა“ და „ხორბლის“ გარჩევას მოითხოვს. შეიძლება მათი ნაწილი შემდეგ საერთო ფონდებს გადავცეთ.

— **სამუშაოები, რომლებიც თქვენ მოიყვანეთ, საესებით გასაგებია. ამასთანავე ამჟამად უკვე „ღია“ წიგნების ნუსხაში არის კერენსკის, მილიუკოვის, ატამან კრასნოვის მემუარები, ბორის სავინკოვის წიგნები, დენიკინის „რუსეთის ამბოხების ისტორია“... ეს ავტორები ხომ საბჭოთა ხელისუფლების პირწავარდნილი მტრები არიან?**

— ნუ დაგვიფუფუდება, რომ უკვე ეს წიგნი 20-იან წლებში საბჭოთა გამომცემლობებმა გამოუშვეს. ამას, ჩემი აზრით, ერთი მიზეზი ჰქონდა: გამაჯანსაღებელი პროოკატორიული პარტიის იმდენად სწმამდა თავისი იდეების სიმარილე და ძალა, რომ არ ეშინოდა პოლიტიკურ მოწინააღმდეგეთა კონტრარგუმენტებისა, რომლებიც მათ გამოცემებში მოპყავდათ. მაშ, რატომ უნდა „დაგმალოთ“ ეს წიგნები დღეს, როცა პარტიის საქმის სიმართლეململი ხალხის რწმენა განუზომლად გაძლიერდა?

— **მე მგონია, მკითხველისათვის საინტერესო იქნება, კიდევ რომელი წიგნები გადაეცეთ ღია ფონდებს?**

— ყველას, რა თქმა უნდა, ვერც გიბრალებ. მაგალითად, თუ საზოგადოებრივ პოლიტიკურ ლიტერატურაზე ვილაპარაკებ, დავასახელებდი კრებულს „ლენინი ტროცკისა და ტროცკიზმის შესახებ“, ვლადიმერ ილიას ძის რეფლექსიებ „ოქტომბერ“ ეროვნული ნარკვევს „ყოფილი ადამიანები“, სტატიების კრებულს „ხელოვნება და რევოლუცია“, წიგნს „ლიტერატურული სილუეტები“; ნ. კ. კრუპსკაისა და ა. ლუნა ჩარსკის ნაშრომებს, ფილოსოფიურ ნაშრომებს, ფილოსოფიურ ლიტერატურ ერთ-ერთი პირველი ისტორიკოსის ვ. ი. ნეფსკის შრომებს, ეფელანე იაროსლავსკის, ვ. დ. ბონჩ-ბრუევიჩისა და სხვების შრომებს. მხატვრულ ლიტერატურაში არის, ჩემი აზრით, სარეტრესო, სერგეი ესენინის ლექსთა კრებულები (ექვსი) და მასზე მოგონებანი, მიხეილ კოლცოვის 1928-1929 წლებში გამოცემული თხზულებათა სამტომეული, იმავე პეტროფის სხვა წიგნები, იგორ სევერიანინის ნაწარმოებები, მწერლების ეკენე შმელიოვისა და ეკგენი ზამიატინის ნაწარმოებები, რომლებიც ძალზე დიდი ხანია არ გამოქვეყნებულა.

— **მინდა გკითხოთ, რა ბედი ეწია წიგნებს, რომელთა ავტორებს თავის დროზე მსჯავრი დადებ, ეგრეთ წოდებული „ანტიხალბეოური მემარჯვენეტროციკლტული ბლოკის“ ხაჭრის გამო...**

— მაშინვე, როგორც კი გამოქვეყნდა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს კომისიის ცნობა, ჩვენ დავიწყეთ მუშაობა საერთო ფონდებში ამ წიგნების დასაბრუნებლად. ბევრი უპირნონოდ რეპრესირებული, ამჟამად სახელოდგენილი პოლიტიკური მოღვაწის შემოქმედებითი მემკვიდრეობა ფრიად მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა: მაგალითად, ნ. ი. ბუხარინის კალამს ეკუთვნის 180-ზე მეტი წიგნი და ბროშურა, ა. ი. რიკოვს — სამოცდაათამდე. და აი, გასულ ხუთშაბათს ხელმოწერილია ბრძანება, რომ ათი ნაწარმოებები, აგრეთვე ა. ჰ. რიზენგოლიცის, მ. ა. ჩერნოვისა და სხვათა წიგნები საერთო ფონდში დაბრუნდეს. ეს არის ხუთასზე მეტი დასახელების გამოცემა.

— **მეგობრები კიდევ ერთი კითხვა. ცნობილია, რომ საეციფონდებშია „ბათი ნაწარმოებებიც, ვინც ბოლო ათწლეულების მანძილზე დატოვა ჩვენი ქვეყანა. ხომ არ გადაბრდავთ „დახურულ“ ლიტერატურის ამ ნაწილსაც?**

— ამ შემთხვევაში, მე მგონია, ასეთი პრინციპით უნდა ვიხელმძღვანელოთ: თუ ამ ავტორების წიგნებში თავის დროზე ჩვენს ქვეყანაში გამოვიდა, ღია ფონდებს უნდა დაუბრუნდეს. უფრო რთულად არის იმ ნაწარმოებთა საკმე, რომლებიც საზღვარგარეთ გამოიცა. როგორც ჩანს, ყოველი მათგანი დიფერენცირებულად შეიცავდა: ისინი საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი ხდება. „ᲐᲠᲜᲘᲨᲜᲘᲗᲘ“ ᲛᲘᲜᲘᲨᲜᲘᲗᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘ ᲗᲣ ᲠᲝᲚᲘ ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲐᲜᲐᲠᲥᲘᲡᲢᲘᲡ